

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **T. T. T.**, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, ve věci ochrany před nečinností správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 6. 2017, čj. 15 A 130/2017-30,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 6. 2017, čj. 15 A 130/2017-30, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně podala dne 5. 2. 2016 na zastupitelském úřadu v Hanoji žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny. Dne 29. 9. 2016 podala žalobkyně u Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců žádost o opatření proti nečinnosti Ministerstva vnitra. Dne 31. 10. 2017 pak žalobkyně podala k Městskému soudu v Praze žalobu proti nečinnosti ministerstva. Městský soud žalobu postoupil Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Dne 29. 5. 2017 vzala žalobkyně žalobu zpět pro pozdější chování ministerstva, které jí dlouhodobý pobyt povolilo. Krajský soud zastavil řízení o žalobě usnesením ze dne 12. 6. 2017 a podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení. Za žalovanou označil komisi, a jí tak uložil i povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení.

[2] Komise (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost.

[3] Stěžovatelka má za to, že krajský soud nesprávně určil pasivní legitimaci, neboť žalovaným mělo být podle § 79 odst. 2 s. ř. s. ministerstvo. Stěžovatelka vydala dne 25. 10. 2016 opatření proti nečinnosti, kterým přikázala ministerstvu, aby do 270 dnů po odpadnutí překážky řízení rozhodlo ve věci žádosti žalobkyně o povolení k dlouhodobému pobytu. Stěžovatelka dodala, že u ní nikdy neproběhlo odvolací řízení ve věci této žádosti. Opatření proti nečinnosti bylo jediným úkonem, který stěžovatelka ve věci žalobkyně učinila. Nadto se stěžovatelkou krajský soud v řízení vůbec nejednal.

[4] Žalobkyně se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

[5] Kasační stížnost je důvodná.

[6] Krajský soud označil v napadeném usnesení jako žalovanou stranu právě stěžovatelku, ačkoli žaloba mířila proti ministerstvu. Stěžovatelka správně poznamenala, že orgánem příslušným k rozhodování o povolení k dlouhodobému pobytu je v této věci ministerstvo [§ 165 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR]. Ze soudního spisu je také zřejmé, že po celou dobu řízení označuje žalobkyně za žalovaného ministerstvo (v žalobě, ve zpětvzetí žaloby), stejně tak učinil i městský soud v usnesení o postoupení věci. Pouze v napadeném usnesení o zastavení řízení je za žalovanou označena stěžovatelka. Ze soudního spisu také vyplývá, že krajský soud v průběhu řízení se stěžovatelkou nejednal (nebylo to třeba), pouze jí zaslal napadené usnesení.

[7] Podle § 79 odst. 2 s. ř. s. je žalovaným správní orgán, který je dle žalobního tvrzení povinen vydat rozhodnutí. Jak vyplývá ze správního spisu, stěžovatelka učinila vůči ministerstvu opatření proti nečinnosti a nebyla již povinna učinit v tomto řízení žádný jiný úkon (odvolací řízení neproběhlo, neboť ministerstvo udělilo žalobkyni povolení k dlouhodobému pobytu – tedy vydalo rozhodnutí). Vzhledem ke všem uvedeným skutečnostem je ve věci žalobkyně opravdu pasivně legitimováno ministerstvo, a jemu – nikoli komisi – měl soud uložit povinnost k náhradě nákladů řízení. NSS souhlasí se stěžovatelkou, že je nutné rozlišovat mezi ministerstvem a komisí, která je nadřízeným správním orgánem ministerstva (viz usnesení rozšířeného senátu zde dne 5. 5. 2015, čj. Nad 288/2014-58, č. 3257/2015 Sb. NSS, body [33] - [37]). I krajský soud si je tohoto rozlišení nepochybně vědom, zřejmě omylem však označil za žalovaného správní orgán stěžovatelku. Je proto třeba, aby tuto vadu napravil.

[8] Z uvedených důvodů NSS zrušil napadené usnesení a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.). V něm bude soud vázán vysloveným právním názorem NSS (§ 110 odst. 4 s. ř. s.); tj. jako s žalovaným bude jednat s tím orgánem, který podle žalobního tvrzení je povinen vydat rozhodnutí (§ 79 odst. 2 s. ř. s.), tedy s Ministerstvem vnitra.

[9] Krajský soud v novém rozhodnutí rovněž rozhodne o nákladech řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 1. listopadu 2017

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu